

[Udenrigsministeren.]

keretlige regler, hvorefter 1925-protokollens forbud var totalt, eftersom en sådan anerkendelse kunne bringe vanskeligheder for ratifikationen af disse bestemmelser. Det tilføjedes ganske tydeligt, at Danmark var tilhænger af at gøre forbuddet mod de såkaldte B- og C-våben så omfattende som muligt. Når man er så velorienteret, som hr. Sigsgaard er, vil man også vide dette, og så skal man ikke fremstille det anderledes end det faktiske. Der har også været en polemik om det i Politiken, som i dag gentagne gange er blevet fremhævet som værende et af regeringspartiernes egne blade; dér kunne man læse om det den 26. december, og dér var der også en klar tilretvisning.

Jeg har kun en enkelt bemærkning til fru Hanne Reintoft, der var så optaget af nogle artikler eller fremstillinger, som man har kunnet læse i Land og Folk om, at København var et bombemål for USA. Jeg vil gerne sige, at de påberåbte dokumenters og bøgeres ægthed er mere end tvivlsom. Man kunne måske også, hvis man endelig vil interessere sig for den slags ting, spørge: hvilke planer er der egentlig fra Moskvas side med de talrige mellemdistanceraketter, som er rettet mod Vesteuropa, og som er forsynet med atomsprængladninger?

Det ærede medlem hr. Kai Moltke sagde, at man skulle have en konkretisering af tingene. Det må også være en henstilling til forespørgerne; vi har været lidt inde på det før. Det må nok erkendes, samtidig med at man kunne ønske sig, at man kunne samle debatten om et par ting eller nogle få emner, at tingene hænger sammen, hvorfor det er lidt svært at uddissekere enkelte emner. Jeg prøvede på at samle det om Europa og Nigeria og Mellemøsten. Jeg har høstet lidt utak for det fra nogle sider. Det viste sig også, at hr. Kai Moltke gerne ville ind på en NATO-debat og en FN-debat. Det er altså ikke så let.

Det ærede medlem rejste et spørgsmål om vores u-landspolitik og vores apartheidpolitik — det lå lidt på linje med, hvad nogle af de andre ordførere udtalte — og sagde, at vores politik var tvetydig, fordi vi ville hjælpe u-landene, samtidig med at der var nogle private firmaer, som arbejdede i lande, hvor det ærede medlem åbenbart

synes man ikke skulle arbejde. Jeg vil gøre opmærksom på, at man i FN har kunnet høre fra adskillige afro-asiatiske lande, at man ikke uden videre kunne samle alting under ét. Det var ikke sådan, at al fremmed økonomisk virksomhed i de såkaldte koloniområder var kritisabel. Koloniområderne skulle opnå deres uafhængighed på en sund økonomisk basis, og derfor kunne man ikke alment fordømme udenlandske investeringer. Det er i hvert fald en tankegang, som man også skal tage med.

Dernæst tog det ærede medlem et emne op om indianerne, som han sagde, i Arizona, men han mente altså Brasilien, i Latinamerika. Det lykkedes ham at indblande ØK på en måde, og derefter talte han om menneskeslagterområdet. Jeg ved ikke, om jeg må advare lidt imod, at man går så højt op med sin toneføring. Nu må jeg indrømme, at de ærede medlemmer hr. Sigsgaard og fru Hanne Reintoft og hr. Kai Moltke har det jo ikke så let, for de er af omstændighederne tvunget til at overgå hinanden, så hvis den ene lægger tonen i ét register, ja; så er de andre næsten nødt til at lægge den lidt højere op. Der står i en af Schumanns symfonier, at dette sted skal spilles så hurtigt som muligt. Når man kommer et par sider længere hen, så står der: endnu hurtigere. Somme tider, når man hører på de ærede medlemmer, har man en fornemmelse af, at den første spiller så hurtigt som muligt, og så må de andre jo prøve på at gøre det endnu hurtigere — eller endnu mere propagandistisk, for det er egentlig det, jeg mener.

Måske kunne nogle almindelige saglige oplysninger, også om indianersagen, være på sin plads. Jeg ved ikke, om det gør noget indtryk på de nævnte medlemmer, men det kunne måske have interesse for andre medlemmer i salen.

Vi har behandlet spørgsmålet ganske kort her i tinget i december måned. Siden december har der været afholdt et møde i udenrigsministeriet med repræsentanter fra Dansk Etnologisk Forening og den internationale arbejdsgruppe for indfødte anliggender; og dér drøftede man, hvordan man kunne tage dette vanskelige problemkompleks op på en realistisk og konstruktiv måde. Alle deltagerne var enige om, at dette arbejde måtte udføres i samarbejde